

Afgørelser – Reg. nr.: 01327.00

Fredningen vedrører: Slangstrup Kirke

Domme

Taksationskommissionen

Naturklagenævnet

Overfredningsnævnet   04-02-1953

Fredningsnævnet   16-08-1952, 07-06-1950

Kendelser

Deklarationer

OVERFREDNINGSNÆVNET >

År 1953, den 4. februar afsagde overfredningsnævnet på grundlag af mundtlig og skriftlig votering følgende

k e n d e l s e

i sagen nr. 1114/52 vedrørende frilæggelse af Slangerup kirkes omgivelser.

I den af fredningsnævnet for Frederiksborg amt den 16. august 1952 afsagte kendelse hedder det:

"D. 7° juni 1950 afsagde nævnet kendelse vedr. frilæggelse af Slangerup kirke.

De resultater, der dengang kunde opnaas, var imidlertid lidet tilfredstillende i betragtning af, at kirken hører til de smukkeste, største og ærværdigste af vore landsbykirker.

Nævnet har derefter bragt i erfaring, at indehaveren af Slangerup kro har ydet et væsentligt bidrag til frilæggelsen ved - vederlagsfrit - at fjerne en del buskads, der skjulte det meget smukke kor mod øst.

Herefter maatte nævnet anse det som rigtigt gennem en egentlig fredningssag - hvortil man skønner, at der er hjemmel i naturfredningslovens § 1 (omraader, som paa grund af deres skønhed, beliggenhed eller ejendommelighed har væsentlig betydning for almenheden) - at forsøge at naa noget videre.

Kirkeministeriet og sognepræsten har - hvad nævnet meget paa-skønner - haft den samme tanke, der har givet sig udslag i følgende skrivelse af 14.7 1952 fra provst J. Exner:

"Jeg undlader ikke herved at meddele, at jeg - efter anmodning af Kirkeministeriet - d; 27. maj d.a. besigtigede beplantningsforholdene ved Slangerup kirke sammen med sognepræsten, pastor Strengberg, for nærmere at kunne skønne, hvad der kunde gøres for at opnaa et mere frit kik op til kirken fra torvet.

Sognepræsten og jeg kunde anes om følgende ønsker, idet vi dog var enige om, at vi ikke med disse ønskers fremsættelse kunde binde menighedsraadet:

1) Hækken langs præstegaardens havemur langs gaden (torvet) skæres noget ned, dog ikke mere end, at havens private karakter ikke bliver ødelagt.

2) Bep. lantningen langs præstegaardshavens mur langs kirkegaarden erstattes med en lavere hæk efter samraad med en kyndig anlægsgartner dog bør ogsaa hækken her næs saa meget op over muren, at præstegaardens beboere kan færdes ugenert i haven.

Ved de under 1-2 nævnte foranstaltninger vil der være opnået ikke saa lidt.

3) Under besigtigelsen af forholdene maatte vi skønne, at det ogsaa vilde være af betydning, om der blev lagt fladt tag paa præstegaardens garage. Det nuværende tag er for højt.

Den bedste løsning af problemet vilde være om præstegaarden blev fjernet, og præstegaardshaven blev inddraget til kirkegaarden; men denne løsning er umulig i øjeblikket paa grund af forholdene. Løsningen maa sandsynligvis vente, til præstegaarden engang ad naere maa nybygges som følge af ælde og fugt".

Herefter skal nævnet indledningsvis bemærke følgende:

Kirken ligger i Slangstrup bykommune; men da Slangstrup landsogn ikke har nogen kirke, er denne kommune interesseret i alle kirken vedr. spørgsmål.

Som annekskirke (d.v.s. fælles præst) findes kirken i Uvelse, hvis menighedsråd har økonomiske interesser m.h.t. præstegaarden i Slangstrup.

Nævnet har derefter - foruden med sognepræsten - forhandlet med sogneraadene for Slangstrup bykommune og landkommune samt menighedsraadene for Slangstrup by samt Slangstrup land og Uvelse.

Derved fremkom følgende:

Sognepræsten henholdt sig til den foran anførte skrivelse fra provst Exner, dog med nogen betænkelighed, forsaavidt et fladt tag paa garagen skulde give dette et skurlignende udseende. Han tilføjede at han ikke kan undvære garagen, skønt ind- og udkørselsforholdene er særdeles besværlige.

Menighedsraadene ytrede betænkeligheder forsaavidt de økonomiske konsekvenser angaar og fremhævede, at man ikke bør gaa præstens private interesser for nær.

Iøvrigt var det vanskeligt at faa koncise udtalelser; men saavel

by- som landkommunen syntes dog i nogen grad at være velvilligt indstillet.

Med hensyn til provst Exners skrivelse skal nævnet bemærke:

ad 1. Hækken langs gaden trænger til en meget stærk beskæring, lige som den øvrige bevoksning i præstegaardshaven af træer og buske bør holdes saaledes nede, at de ikke ødelægger udsigten til kirken.

ad 2. Beplantningen langs kirkegaardsmuren er havemæssigt (beplantningsmæssigt) ganske værdiløs, og da det navnlig er denne, der totalt umuliggør udsigten til kirken, bør den fjernes, hvorved bemærkes, at det er nævnet bekendt, at beplantningen i tidligere tid ikke var højere end kirkegaardsmuren,

ad 3. Garagen burde utvivlsomt fjernes. Den er uskøn og paa grund af sin beliggenhed ved indgangen til kirken virker den ikke blot utiltalende men ogsaa udsigtsødelæggende - endda i højere grad end beplantninger.

Hvis man fjernede den og forlængede udhusets tag, kunde der langs udhusets vestlige side blive garageplads, hvad der baade brugsmæssigt og i andre henseender maatte være en fordel for sognepræsten.

Nævnet mener dog kun at henstille dette til overvejelse, hvorefter man indskrænker sig til at kræve det høje tag fjernet.

Endelig skal nævnet bemærke, at der ved garagen findes eet, langs kirkens sydside to og i den østlige del af præstegaardshaven eet træ. Disse fire træer er efter deres udseende uden værdi, og da de paa grund af deres højde virker meget udsigtsskæmmende (hvortil kommer at de to træer ved kirken sandsynligvis før eller senere gennem deres rødder vil beskadige kirken) bør de fjernes.

Hvad udgifterne til de nævnte foranstaltningers gennemførelse angaar bemærker nævnet følgende: Det skønnes, at de to forannævnte kommuner i overvejende grad baade har interesse i og fordel af kirkens frilæggelse, hvorved bemærkes, at kirken nyder et saadant ry, at den besøges af mange baade inden- og udenlandske turister.

Nogen sikker hjemmel for at paalægge menighedsraadene bidrag ses ikke at foreligge, hvad der formodentlig ogsaa er uden større interesse, da menighedsraad vistnok normalt ikke har indtægter af betydning udover dem, der ved kommunernes foranstaltning gennem kirkeskatten skaffes dem.

Udgifterne maa saaledes afholdes af de to kommuner, hvorved næv-

net dog bemærker, at man maa anse det som rimeligt og som meget ønskeligt, hvis Kirkeministeriet (eller Stiftsøvrigheden) vilde træde hjælpende til.

Konklusionen er sålydende:

Ved foranstaltning af og paa bekostning af Slangstrup bykommune og Slangstrup landkommune (at fordele efter folketal) bør med hensyn til Slangstrup kirke følgende foranstaltninger gennemføres:

1) Hækken langs præstegaardshaven ud mod gaden (torvet) beskæres saaledes, at dens højde ikke overstiger $1\frac{1}{2}$ m over stendiget ligesom den øvrige bevoksning i præstegaardshaven af træer og buske bør holdes saaledes nede, at de hverken ødelægger eller forringer udsigten til kirken.

Det paalægges sognepræsten at drage omsorg for, at dette ogsaa i fremtiden overholdes.

2) Beplantningen langs Kirkegaardsmuren, d.v.s mellem præstegaardshaven og kirken, fjernes.

Saafrømt en nybeplantning ønskes, maa denne der ligeledes bekostes af de nævnte 2 kommuner - ikke være højere end $\frac{1}{2}$ m over kirkegaardsmuren.

Det paalægges sognepræsten at drage omsorg for, at denne maksimale højde til enhver tid respekteres.

3) Hvis garagen ved indgangen til kirken ikke fjernes, skal det høje tag afløses af et fladt tag, udført af beton og beklædt med grønt tagtegrs.

Plankeværket bør have en mørkebrun farve og ikke være højere end $1\frac{1}{2}$ m fra fortovet, subsidiært beplantes med vildvin, der helt dækker det.

4) De foran nævnte 4 træer (ved garagen, kirkens sydside og havgade) østlige del) fældes.

Nærværende kendelse vil være at tinglyse som servitutstiftende paa matr.nr. 25 e og 47 b af Slangstrup bykommune med fredningsnævnet for Frederiksborg amt samt menighedsraadene for Slangstrup by og Uvelse som paataleberettigede, hver for sig eller i forening.

Kendelsen vil derhos være at forelægge for Overfredningsnævnet.

Saafrømt den helt eller delvis - stadfæstes, skal de nævnte foranstaltninger, under adfærd efter loven, gennemføres senest 6 mdr. fra Overfredningsnævnets afgørelse."

Kendelsen er af Slangstrup og Uvelse menighedsråd indanket for overfredningsnævnet, som den 30. oktober 1952 har foretaget besigtigelse og forhandlet med repræsentanter for menighedsrådene og andre i sagen interesserede.

Det oplystes, at menighedsrådene ved det kommende provstesyn vil optage spørgsmålet om kirkens omgivelser, herunder også de i kendelsen omhandlede beplantninger, til drøftelse.

Efter overfredningsnævnets opfattelse savner fredningskendelsen hjemmel i naturfredningsloven.

T h i b e s t e m m e s :

Den af fredningsnævnet for Frederiksborg amt den 16. august 1952 afsagte kendelse vedrørende frilæggelse af Slangstrup kirkes omgivelser ophæves.

Udskriftens rigtighed bekræftes

F. Grage

overfredningsnævnets sekretær

FREDNINGSNÆVNET>

(7/6-50)

OPHÆVET

K E N D E L S E

Tillægskendelse

afsagt den 16' august 1952

af naturfredningsnævnet for Frederiksborg amt.

D. 7' juni 1950 afsagde nævnet kendelse vedr. frilæggelse af Slangerup kirke.

De resultater, der dengang kunde opnaas, var imidlertid lidet tilfredsstillende i betragtning af, at kirken hører til de smukkeste, største og ærverdige af vore landsbykirker.

Nævnet har derefter bragt i erfaring, at indehaveren af Slangerup kro har ydet et væsentligt bidrag til frilæggelsen ved - vederlagsfrit - at fjerne en del buskads, der skjulte det meget smukke kor mod øst.

Herefter maatte nævnet anse det som rigtigt gennem en egentlig fredningssag - hvortil man skønner, at der er hjemmel i naturfredningslovens § 1 (omraader, som paa grund af deres skønhed, beliggenhed eller ejendommelighed har væsentlig betydning for almenheden) - at forsøge at naa noget videre.

Kirkeministeriet og sognepræsten har - hvad nævnet meget paa-skønner - haft den samme tanke, der har givet sig udslag i følgende skrivelse af 14/7 1952 fra provst J. Exner:

"Jeg undlader ikke herved at meddele, at jeg - efter anmodning af Kirkeministeriet - d. 27. maj d. a. besigtigede beplantningsforholdene ved Slangerup kirke sammen med sognepræsten, pastor Strengberg, for nærmere at kunne skønne, hvad der kunde gøres for at opnaa et mere frit kig op til kirken fra torvet.

Sognepræsten og jeg kunde enes om følgende ønsker, idet vi dog var enige om, at vi ikke med disse ønskers fremsættelse kunde binde menighedsraadet:

1) Hækken langs præstegaardens havemur langs gaden (torvet) skæres noget ned, dog ikke mere end, at havens private karakter ikke bliver ødelagt.

2) Beplantningen langs præstegaardshavens mur langs kirke-
gaarden erstattes med en lavere hæk efter samraad med en kyndig
anlægsgartner, dog bør ogsaa hækken her naa saa meget op over muren,
at præstegaardens beboere kan færdes ugenert i haven.

Ved de under 1-2 nævnte foranstaltninger vil der være opnaaet
ikke saa lidt.

3) Under besigtigelsen af forholdene maatte vi skønne, at det
ogsaa vilde være af betydning, om der blev lagt fladt tag paa præste-
gaardens garage. Det nuværende tag er for højt.

Den bedste løsning af problemet vilde være om præstegaarden
blev fjernet, og præstegaardshaven blev inddraget til kirkegaarden;
men denne løsning er umulig i øjeblikket paa grund af forholdene.
Løsningen maa sandsynligvis vente, til præstegaarden engang ad aare
maa nybygges som følge af ælde og fugt."

Herefter skal nævnet indledningsvis bemærke følgende:

Kirken ligger i Slangstrup bykommune; men da Slangstrup landsogn
ikke har nogen kirke, er denne kommune interesseret i alle kirken
vedr. spørgsmaal.

Som annekskirke (d.v.s. fælles præst) findes kirken i Uvelse,
hvis menighedsraad har økonomiske interesser m.h.t. præstegaarden
i Slangstrup.

Nævnet har derefter - foruden med sognepræsten - forhandlet
med sogneraadene for Slangstrup bykommune og landkommune samt menig-
hedsraadene for Slangstrup by samt Slangstrup land og Uvelse.

Derved fremkom følgende:

Sognepræsten henholdt sig til den foran anførte skrivelse fra
provst Exner, dog med nogen betænkelighed, forsaavidt et fladt tag
paa garagen skulde give dette et skurlignende udseende. Han til-
føjede, at han ikke kan undvære garagen, skønt ind- og udkørsels-
forholdene er særdeles besværlige.

Menighedsraadene ytrede betæneligheder forsaavidt de økono-
miske konsekvenser angaar og fremhævede, at man ikke bør gaa
præstens private interesser for nær.

Iøvrigt var det vanskeligt at faa koncise udtalelser; men
saavel by- som landkommunen syntes dog i nogen grad at være vel-

villigt indstillet.

Med hensyn til provst Exners skrivelse skal nævnet bemærke:

- ad 1. Hækken langs gaden trænger til en meget stærk beskæring, ligesom den øvrige bevoksning i præstegaardshaven af træer og buske bør holdes saaledes nede, at de ikke ødelægger udsigten til kirken.
- ad 2. Beplantningen langs kirkegaardsmuren er havemæssigt (beplantningsmæssigt) ganske værdiløs, og da det navnlig er denne, der totalt umuliggør udsigten til kirken, bør den fjernes, hvorved bemærkes, at det er nævnet bekendt, at beplantningen i tidligere tid ikke var højere end kirkegaardsmuren.
- ad 3. Garagen burde utvivlsomt fjernes. Den er uskøn og paa grund af sin beliggenhed ved indgangen til kirken virker den ikke blot utiltalende men ogsaa udsigtsødelæggende - endda i højere grad end beplantninger.

Hvis man fjernede den og forlængede udhusets tag, kunde der langs udhusets vestlige side blive garageplads, hvad der baade brugsmæssigt og i andre henseender maatte være en fordel for sognepræsten.

Nævnet mener dog kun at herstille dette til overvejelse, hvorfor man indskrænker sig til at kræve det høje tag fjernet.

Endelig skal nævnet bemærke, at der ved garagen findes eet, langs kirkens sydside to og i den østlige del af præstegaardshaven eet træ. Disse fire træer er efter deres udseende uden værdi, og da de paa grund af deres højde virker meget udsigtsskæmmende (hvertil kommer at de to træer ved kirken sandsynligvis før eller senere gennem deres rødder vil beskadige kirken) bør de fjernes.

Hvad udgifterne til de nævnte foranstaltningers gennemførelse angaar bemærker nævnet følgende: Det skønnes, at de to forannævnte kommuner i overvejende grad baade har interesse i og fordel af kirkens frilæggelse, hvorved bemærkes, at kirken nyder et saadant ry, at den besøges af mange baade inden- og udenlandske turister.

Nogen sikker hjemmel for at paalægge menighedsraadene bidrag ses ikke at foreligge, hvad der formodentlig ogsaa er uden større interesse, da menighedsraad vistnok normalt ikke har indtægter af betydning udover dem, der ved kommunernes foranstaltning gennem

kirkeskatten skaffes dem.

Udgifterne maa saaledes afholdes af de to kommuner, hvorved nævnet dog bemærker, at man maa anse det som rimeligt og som meget ønskeligt, hvis Kirkeministeriet (eller Stiftsøvrigheden) vilde træde hjælpende til.

T h i b e s t e m m e s :

Ved foranstaltning af og paa bekostning af Slangerup bykommune og Slangerup landkommune (at fordele efter folketal) bør med hensyn til Slangerup kirke følgende foranstaltninger gennemføres:

1) Hækken langs præstegaardshaven ud mod gaden (torvet) beskæres saaledes, at dens højde ikke overstiger $1\frac{1}{2}$ m over stendiget, ligesom den øvrige bevoksning i præstegaardshaven af træer og buske bør holdes saaledes nede, at de hverken ødelægger eller forringer udsigten til kirken.

Det paalægges sognepræsten at drage omsorg for, at dette ogsaa i fremtiden overholdes.

2) Beplantningen langs Kirkegaardsmuren, d.v.s. mellem præstegaardshaven og kirken, fjernes.

Saafrømt en nybeplantning ønskes, maa denne - der ligeledes bekostes af de nævnte 2 kommuner - ikke være højere end $\frac{1}{2}$ m over kirkegaardsmuren.

Det paalægges sognepræsten at drage omsorg for, at denne maksimumshøjde til enhver tid respekteres.

3) Hvis garagen ved indgangen til kirken ikke fjernes, skal det høje tag afløses af et fladt tag, udført af beton og beklædt med græstørv.

Plankeværket bør have en mørkebrun farve og ikke være højere end $1\frac{1}{2}$ m fra fortovet, subsidiært beplantes med vildvin, der helt dækker det.

4) De foran nævnte 4 træer (ved garagen, kirkens sydside og havens østlige del) fældes.

Nærværende kendelse vil være at tinglyse som servitutstiftende paa matr. nr. 25 e og 47 b af Slangerup bykommune med fredningsnævnet for Frederiksborg amt samt menighedsraadene for Slangerup by og Uvelse som paataleberettigede, hver for sig eller i forening.

Kendelsen vil derhos være at forelægge for Overfredningsnævnet.

Saafrømt den - helt eller delvis - stadfæstes, skal de nævnte foranstaltninger, under adfærd efter loven, gennemføres snest 6 mdr. fra Overfredningsnævnets afgørelse.

J. L. Buch.

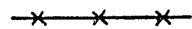
Carl Poulsen.

C. Flindt-Larsen.

Ændringer eller Omstødelse af denne
Kendelse kan indbringes, hvis den inden
4 Uger indbringes for Overfredningsnæv-
net, Slotsholmsgade 10, København K.

Fredningsgrænser:

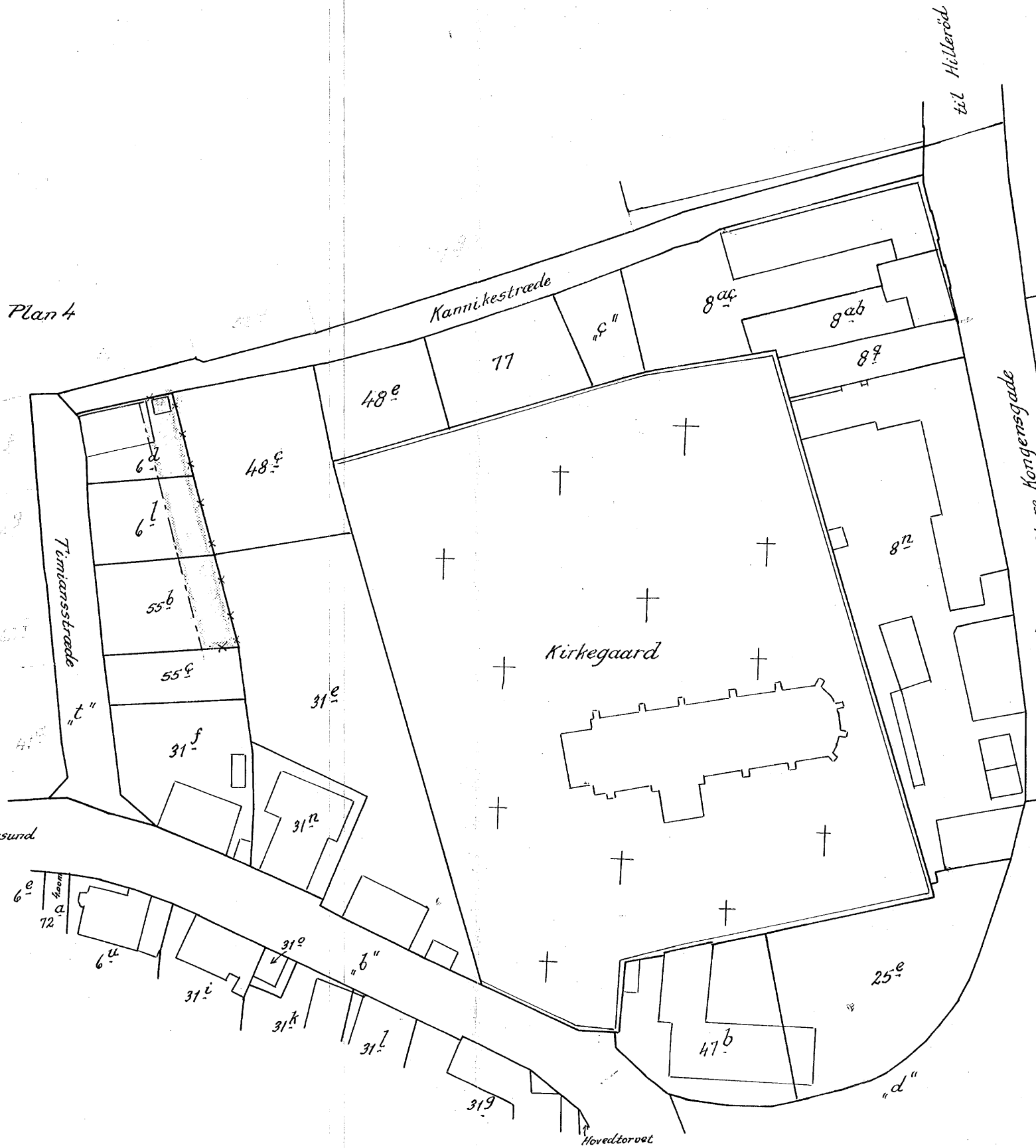
sammenfaldende med Skel

ikke sammenfaldende med Skel

Plan 4

Terrain af

Slangerup By

Sogn: Slangerup

Herred: Lyngge-Frederiksborg

Amt: Frederiksborg

Udfærdiget i juli 1951

Direktoratet for Matrikulsvæsenet

P. Th. Jensen
Eksp.

Maalestoksforhold: 1:800

Henst. Th. ...

FREDNINGSNÆVNET>

K E N D E L S E

afsagt den 7. juni 1950

af fredningsnævnet for Frederiksborg amt.

I et cirkulære af 26. januar 1949 har Kirkeministeriet - i forstaaelse med Statsministeriet - udtalt, at det maa anses som paakrævet, at de nærmest op mod kirkerne (specielt de gamle landsbykirker) liggende ubebyggede arealer ved frivillige overenskomster søges værnet mod nærgaaende bebyggelse og skæmmende indretninger saasom sprøjtehuse, transformatorstationer, garager, hønsehuse, skure o. lign.

I denne anledning har nævnet taget spørgsmaalet op til behandling forsaavidt Slangerup kirke angaar.

Denne kirke er en af Nordsjællands smukkeste og anseeligste. Den er fuldført 1588, d.v.s. medens Slangerup endnu var købstad.

Den høje, lyse, 45 m lange kirke (formentlig næst efter kirken i Vestervig Danmarks største landsbykirke) gør ved sine 5 hvælvinger, spidsbuede vinduer med malede vaabenskjolde paa ruderne, sine mindetavler, gamle lysekroner, sin udskaarne altertavle og prædikestol samt sit høje taarn og sin imponerende portal paa vaabehuset et rigt og prægtigt indtryk.

Som bekendt var Thomas Kingo præst ved kirken fra 1668 til 1677.

Nævnets formand har d. 21. febr. 1950 haft lejlighed til at deltage i et møde med repræsentanter for Kirkeministeriet og stiftsøvrigheden, provst Exner, sognepræsten, turistforeningen og menighedsraadet.

Under mødet behandlede spørgsmaalet om nedrivning af præstegaarden, og der var enighed om en saadan nedrivning - hvis de fornødne midler dertil kan fremskaffes - maa anses som meget ønskelig, idet den meget lange, ret uskønne, præstegaard i høj grad skjuler udsigten til kirken, hvortil kommer, at den paa grund af sin ælde og fugtighed medfører ret betydelige vedligeholdelsesudgifter.

Der var endvidere enighed om, at det vilde være af stor værdi, om de til kroen hørende garager, der skæmmer det meget smukke kor, kunde blive fjernet.

De arealer, der støder op til kirken (kirkegaarden) ejes af følgende:

Slangerup og Uvelse sogns præstekald,
 restauratør Carl Andersen (Skibby kro),
 konditor Eigil Zier Bro,
 fhv. ringer Ferdinand Nielsen,
 husejer Martin Chr. Månsson,
 gartner Reinh. Jensen,
 husejer Jens Peter Larsen,
 skomagermester Ove A. Nielsen,
 menighedsraadet for Slangerup by- og landsogn.

Der findes derhos et areal (matr. nr. 55 b af Slangerup), som efter tingbogen er uden ejer.

Nævnet har mundtligt forhandlet med ejerne om følgende:

Med restauratør Carl Andersen om i nogen grad at aabne udsigten til koret, subsidiært om at give garagerne m.m. en farve, der vil staa bedre til kirken,

Med konditor Bro, fhv. ringer Ferd. Nielsen og skomagermester Ove Nielsen om at forpligte sig til i en afstand af henh. 3 m, 5 m og 5 (subsidiært 3) m fra kirkegaarden ikke at opføre skæmmende indretninger.

De har svaret, at de ikke vil indgaa paa nogensomhelst retligt forbindende forpligtelse, hvorimod de frivilligt vil undlade i deres besiddelsestid at opføre skæmmende skure o.lign.

Restauratør Andersen har undladt at tage stilling til spørgsmaalet om at skaffe nogen udsigt til koret eller ændre garagerens farve, hvorved bemærkes, at det maa anses som værende af økonomisk betydning for ham at værne om kirken, da denne aarlig besøges af en del turister fra hele Skandinavien.

Husejer J.P. Larsen har indvilget i, at der paa hans ejendom matr. nr. 6 d og 6 l af Slangerup ikke maa opføres skæmmende

indretninger i en afstand af 5 m fra kirkegaarden, hvilket ogsaa skal gælde m.h.t. matr. nr. 55 b, som bruges af ham, men hvortil som foran anført ingen har adkomst (arealet er formentlig gadejord). Iøvrigt har han oplyst, at Slangerup kommune har forkøbsret til hans ejendom.

Husejer M.C. Månsson har mundtligt indgaaet paa, at der - med en vis begrænsning - ikke paa hans ejendom maa opføres skæmmende indretninger i en afstand af 5 m fra kirkegaarden.

Senere har han skriftligt fragaaet dette tilsagn (formentlig overtalt hertil af lodsejernes "ordfører", skomagermester Nielsen), og nævnet vil efter omstændighederne afstaa fra at fastholde hans tilbud, da dette maa antages at være afgivet under den forudsætning, at de øvrige lodsejere ikke vilde sætte deres økonomiske interesser (der antagelig - bortset fra kroejeren - kun kan dreje sig om nogle faa hundrede kroner) over hensynet til den kirke, der - jfr. foran - synes værdig til endog meget betydelige hensyn. Nævnet finder saa meget mindre grund til at fastholde hans forpligtelse, som ogsaa sognepræstens indstilling - jfr. nedenfor - har været noget negativ.

Gartner Reinh. Jensen har udtalt, at han - med henblik paa erhvervelse eller mageskifte - vil give sogneraadet rimeligt varsel, inden han bygger et paatænkt udhus paa sin ejendom, matr. nr. 48 c af Slangerup.

Endelig har man forhandlet med nævnte gartner Reinh. Jensen, hvis hus i en paafaldende grad er i strid med kirkens ærverdige og skønne stil, om at foretage en passende beplantning paa husets sydlige og østlige side, men har modtaget afslag (skrevet paa samme maskine som de øvrige uvillige grundejeres afslag), uanset at en saadan beplantning, der næppe kan være ret bekostelig, maa antages at forhøje værdien af ejendommen.

Efter afslutningen af de mundtlige forhandlinger har man henstillet til sognepræsten at fjerne fra hans have det buskads (ikke træerne), der i sig selv næppe har nogen havemæssig værdi, men som paa en næsten lige saa stor strækning som præstegaarden

ødelægger udsigten til kirken. Da sognepræsten ikke har svaret paa denne henvendelse, maa det antages, at han - der iøvrigt har lagt stor interesse for kirken for dagen (ialtfald forsaavidt angaar nedrivning af præstegaarden) ikke er villig hertil.

Nævnet beklager naturligvis, at det med hensyn til en kirke af Slangerup kirkes høje kvalitet og historiske værdi ikke har været muligt at opnaa større resultater; men man regner med senere at faa lejlighed til at tage spørgsmaalet om, da det maa anses som utænkeligt, at stiftsøvrigheden, menighedsraadet og sogneraadet i det lange løb vil kunne tolerere den nuværende tilstand. Til - mod erstatning - at foretage en egentlig fredning, skønnes der beklageligvis ikke at være hjemmel i naturfredningsloven.

T h i   b e s t e m m e s :

Paa matr. nr. 6 d og 6 l samt matr. nr. 55 b af Slangerup bysogn maa der ikke i en afstand af 5 m fra kirkegaarden opføres skæmmende indretninger saasom garager, drivhuse, boder, hønsehuse, skure, sprøjtehuse, transformatorstationer eller ledningsmaster.

Paa matr. nr. 48 ~~e~~s.st. maa der ikke uden rimeligt varsel til Slangerup bykommune opføres noget udhus.

Denne kendelse vil være at tinglyse som servitutstiftende paa de foran nævnte matr. numre.

Paataleret har fredningsnævnet for Frederiksborg amt og menighedsraadet for Slangerup kirke, hver for sig eller i forening.

J. L. Buch.

Carl Poulsen.

C. H. Flindt-Larsen.

Ændringer i eller Omstødelse af denne
Kendelse kan kun kræves, hvis den inden
4 Uger indankes for Overfredningsnævnet,
Slotsholmsgade 10, København K.